23/6/1977
"Τα νέα"

ΠΗΡΑΜΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΑΣ

«Ὁ κύκλος τῆς καταγγελίας»

Ποίηση Ἄλλη Παιονίδου
Σχέδια Γιώργος Σκοτεινός.
(Ἐκδόσεις «Σύγχρονη Ἐποχή». Ἀθήνα 1977, σελ. 44).

«Ἡ ποίηση εἶναι ἡ βάση τῆς ἐθνικῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων. Τὰ δύο ἔπη, ἡ Ἰλιάδα καὶ ἡ Ὀδύσσεια, ὑπῆρξαν τὸ θεμέλιο καὶ ἡ ἀφετηρία τῆς πνευματικῆς ζωῆς του, καὶ στὰ μακρὰ αὐτὰ ποιήματα ἀποκρυσταλλώθηκε στὸ ρυθμὸ τοῦ στίχου ἡ ὡραιότητα τῶν Ἑλληνικῶν ἀξ.ῶν, ἰδανικῶν καὶ ὁραμάτων. Ἀπὸ τότε γιὰ ὅλους τοὺς αἰῶνες, ἡ ποίηση κατ' ἐξοχή, χωρὶς νὰ ὑποτιμᾶται ὁ πεζὸς λόγος, ἐκφράζει τὰ ἰνδάλματα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, τὶς ἀνατάσεις της, τοὺς πόνους της». Ἀπὸ τὴν ἐναρκτήρια ὁμιλία τοῦ κ. Π. Σταύρου τὸ Σεμινάριο «Ἑλληνικῆς ποίησης καὶ λογοτεχνίας» τὴν 9ην Ἰουλίου, 1971, στὸ Χίλτον.

Ἡ ποίηση τῆς Ἄλλης Παιονίδου ἁπλή, ἀπέριπτη, λιτὴ ἐκφράζει κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο τὰ αἰσθήματα, τὶς σκέψεις, τὴν ἀγάπη καὶ τὸν πόνο της γ.ὰ τὸ νησί. Μακρυὰ ἀπὸ πρότυπα κι' ἐπιροὲς ἡ Παιονίδου ὀρθώνει τὸ δικό της ποιητικὸ ἀνάστημα κι' ἔχουμε δῶ ἕνα εἶδος συνομιλίας, ἕνα μονόλογο.

«Κάθομαι στὴ αὐλή μου, κάτω ἀπ' τὸν ἴσκιο τῆς
κληματαριᾶς
καὶ κοιτάζω χωρὶς νὰ βλέπω τὸ σκοτεινὸ αὔριο.

Κ1.118